

U ovoj godini Rohatinski očekuje: rast BDP-a svega 0,5%, fiskalni deficit 21 milijardu kuna što je 6,2%, te će iznositi 51%, BDP-a. U narednoj 2012. godini obveze prema inozemnim vjerovnicima iznose 17,2 milijarde eura. Međutim, usprkos činjenici da su anutiteri prema inozemnim vjerovnicima veći od deviznih pričuva Rohatinski smatra da će tečaj kune ostati stabilan. Izjava je ohrabrujuća jer bi se mogao smanjiti kreditni rejting što bi cijenu reprograma dospjelih obveza znatno povećalo. Drugim riječima, guverner Rohatinski pokušava stišati buru. Kako mu je to drugi nastup u kratkom vremenu izjavu guvernera valja shatiti kao ozbiljno upozorenje – i zabrinutost.

Izborna je ludilo uzburkalo strasti na ovoj besmislenoj, bezidejnoj političkoj sceni. O problemima se ne razgovara; oni se stvaraju. Tako je otvorena paljba iz svih topova i na guvernera centralne banke koji je još jučer pored predsjednika Josipovća uživao znatan ugled. Stiče se dojam kao da su se mediji, nakon problema sa švicarskim frankom, uplašili možebitne osoude javnosti ako nastave sa podrškom. Pitanje tiraže je ipak pitanje svih pitanja.

Iako su moja promišljanja u odnosu na poglede centralne banke (čitaj: guvernera) različita što su čitaoci ovih stranica imali priliku nebrojno puta identificirati, valja reći da su izrečeni stavovi guvernera, po mome mišljenju, ispravna. Upravo sam zato izašao sa svojim Gospodarskim programom što su imali prilike sudionici moje Radionice raspraviti. Na ovim sam stranicama ukazao na neodrživost svih do sada, ma kako fragmentarni bili, objavljenih gospodarskih programa. Što više, stiče se utisak da ih gospodarski programi zapravo uopće ne zanimaju; to je razlog zašto o gospodarskim problemima ne govore kada se obraćanju hrvatskim građanima. Polaze od činjenice da građani trebaju čuti ono što žele čuti – i točka.

Guverner svjestan okolnosti u kojem se nalazi hrvatsko gospodarstvo, s jedne strane, i, s druge strane, njegovu ovisnost „sudbinsku povezanost“ sa stanjem u eurozoni nastoji usmjeriti hrvatsku javnost na probleme. Sredstva javnog priopćavanja, nekako sada bliži političarima, ne daju primjereno mjesto u svojim informativnim emisijama problemima gospodarstva ukoliko to nije događaj kao što su to prosvjedi radnika, umirovljenika, poljoprivrednika itd.

U ovoj godini nismo učinili gotovo ništa na gospodarskom planu. Guverner ispravno konstatira da je saldo na tekućem računu u prošloj godini bio na povijesnom minimumu o čemu sam pisao

na ovim stranicama, te o tome javno progovorio u medijima. Ostao sam usamljen u komentaru. Što više, nećete vjerovati, proglasili su me simpatizerom vladajućih. Takvi smo mi hrvati. Ono što sam tada rekao i što je guverner ponovio jest činjenica da pozitivna kretanja salda na tekućem računu platne bilance nisu rezultat politike, već su se stvari dogodile temeljem otrežnjenja hrvatskih građana (o čemu raspravljamo na radionicama). Razlog zašto smo imali gotovo uravnoteženi saldo na tekućem računu platne bilance valja pripisati i značajnoj kreditnoj kontrakciji što pokazuje, i dokazuje, da postojeća kreditna politika nije održiva. Ovom valja pridodati da je razina zaduženosti svih sektora u Hrvatskoj na zabrinjavajućoj razini i da bez „novog pristupa“ nema rješenja. Drugim riječima, kreditna politika poslovnih banaka bila je godinama neprimjerena potrebama hrvatskog gospodarstva o čemu je valjalo voditi računa.

Reforma poreznog sustava i racionalizacija državne uprave i samouprave, te „restrukturiranje“ javne potrošnje prvi je, ali ne i dovoljan, korak u rješavanju ove naše višegodišnje krize. Kažem višegodišnje jer nam loše ide kako u vrijeme poleta tako i u vrijeme depresije.

Ono što se ne slažem sa guvernom je njegov stav kako se prilagođavamo vanjskim uvjetima. Po mome mišljenju mi vanjske okolnosti sustavno ignoriramo. Drugim riječima, priznajemo problem tek onda kada ga više nije moguće ignorirati – u smislu – priča za malu djecu.

Nova će vlast imati grdnih problema na samom početku mandata. Međutim, problemi ne mogu biti alibi nikom pa ni novoj vlasti. HDZ je u boljoj situaciji jer se, kako sada stoje stvari, očekuje poraz na izborima. Kukuriku koalicija bi stoga morala reći istinu kako sutra ne bi bila osuđivana od građana koji su ih izabrali za grijeh propusta. Za sada nema naznaka da bi se tako nešto moglo dogoditi.